

III Niedziela Adwentu (B)

Tekst Ewangelii (J 1,6-8.19-28): Pojawił się człowiek posłany przez Boga - Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz [posłanym], aby zaświadczyć o światłości. Takie jest świadectwo Jana. Gdy przyjdzie do niego z Jerozolimy kapłanów i lewitów z zapytaniem: «Kto ty jesteś?», on wyznał, a nie zaprzeczył, oświadczając: «Ja nie jestem Mesjaszem». Zapytali go: «Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem?» Odrzekł: «Nie jestem». «Czy ty jesteś prorokiem?» Odpowiedział: «Nie!» Powiedzieli mu więc: «Kim jesteś, abyśmy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali? Co mówisz sam o sobie?» Odpowiedział: «Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz».

A wysłannicy byli spośród faryzeuszów. I zadawali mu pytania, mówiąc do niego: «Czemu zatem chrzczysz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem?» Jan im tak odpowiedział: «Ja chrzczę wodą. Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiezania rzemyka u Jego sandała». Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

«Pośród Was stoi Ten, którego wy nie znacie»

Rev. D. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w środku Adwentu, otrzymujemy zaproszenie do radości i do nadziei:
«Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym momencie dziękujcie»

(1Tes 5,16-17). Pan jest blisko: «Córko moja, twoje serce jest dla Mnie niebem», mówi Jezus ?wi?tej Faustynie Kowalskiej (i oczywi?cie Pan chcia?by powtórzy? to ka?demu ze swoich dzieci). To dobry moment, aby przemy?le? wszystko to, co On dla nas zrobi? i podzi?kowa? Mu.

Rado?? jest kluczow? cech? wiary. Wielkim szcz??ciem jest czu? si? kochanym i zbawionym przez Boga; ?wiadomo??, ?e jeste?my bra?mi Jezusa Chrystusa, który odda? za nas Swoje ?ycie jest g?ównym powodem chrze?cija?skiej rado?ci. Chrze?cijanin poddaj?cy si? smutkowi b?dzie mia? marne ?ycie duchowe, nie zdo?a dostrzec tego wszystkiego, co Bóg dla niego zrobi?, a co za tym idzie, b?dzie niezdolny, aby to g?osi?. Chrze?cija?ska rado?? wyp?ywa z aktu dzi?kczynienia, zw?aszcza za mi?o??, któr? okazuje nam Pan; ka?dej niedzieli dokonujemy tego wspólnie, celebруем Eucharysti?.

Ewangelia przedstawi?a nam dzi? posta? Jana Chrzciciela, prekursora. Jan cieszy? si? wielk? popularno?ci? w?ród prostego ludu; ale gdy go pytaj?, odpowiada z pokor?: «Ja nie jestem Mesjaszem...» (Jn 1,21); «Ja chrzcz? wod?, ale po?ród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwi?za? rzemyka u Jego sanda?a» (Jn 1,26-27). Jezus Chrystus jest Tym, którego oczekuj?; On jest ?wiat?o?ci?, która o?wietla ?wiat. Ewangelia nie jest przes?aniem obcym i dalekim, ani jedn? z wielu doktryn, ale Dobr? Nowin?, która wype?nia sensem ca?e ludzkie ?ycie, bo zosta?a nam obwieszczona przez samego Boga, który sta? si? cz?owiekiem. Ka?dy chrze?cijanin jest wezwany do wyznawania Jezusa Chrystusa i do bycia ?wiadkiem swojej wiary. Jako uczniowie Chrystusa, jeste?my wezwani do przynoszenia daru ?wiat?o?ci. Poza tymi s?owami, najlepszym ?wiadectwem jest i b?dzie przyk?ad wiernego ?ycia.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Trudno jest odró?ni? g?os od s?owa, tote? Jana uwa?ano za Chrystusa. G?os uto?samiano ze s?owem. Ale Jan wyzna?, ?e jest tylko g?osem, i nie chcia? uchodzi? za tego, którym nie by?. Rzek? wi?c: "Nie jestem Mesjaszem ani Eliaszem, ani prorokiem".» (?wi?ty Augustyn)

•

«Aby prawdziwie ucieszy? si? Bo?ym Narodzeniem po pierwsze trzeba si? modli?. Po drugie, dzi?kowa? Panu. Po trzecie, pomy?le? jak mam wyj?? na spotkanie drugiego, troch? z namaszczeniem, z pokojem i z rado?ci?. Taka jest chrze?cija?ska rado??» (Franciszek)

•

«Gdy Jan Chrzciciel zgodzi? si? udzieli? Jezusowi chrztu razem z grzesznikami, zobaczy? i wskaza? w Jezusie Baranka Bo?ego, "który g?adzi grzech ?wiata" (J 1, 29). Ukazuje on w ten sposób, ?e Jezus jest równocze?nie cierpi?cym S?ug?, który w milczeniu pozwala prowadzi? si? na zabicie (Iz 53, 7) i niesie grzechy wielu, oraz barankiem paschalnym, symbolem odkupienia Izraela w czasie pierwszej Paschy (Wj 12, 3-14). Ca?e ?ycie Chrystusa wyra?a Jego pos?anie: "s?u?y? i da? swoje ?ycie na okup za wielu" (Mk 10, 45).» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 608)